

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 10. oktobris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 371/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 371/02	Lieta C-369/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 22. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-50/06 RENV II un T-69/06 RENV II <i>Aughinish Alumina Ltd</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 5. jūlijā iesniedza Īrija	2
2016/C 371/03	Lieta C-383/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 11. jūlijā iesniedza <i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) – <i>Vion Livestock BV</i> /Staatssecretaris van Economische Zaken	3
2016/C 371/04	Lieta C-397/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. jūlijā iesniedza <i>Corte d'appello di Milano</i> (Itālija) – <i>Acacia Srl</i> /Fallimento <i>Pneusgarda Srl</i> , <i>Audi AG</i>	4
2016/C 371/05	Lieta C-398/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. jūlijā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>X BV</i> /Staatssecretaris van Financiën	4
2016/C 371/06	Lieta C-399/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. jūlijā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>X NV</i> /Staatssecretaris van Financiën	5

2016/C 371/07	Lieta C-427/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. augustā iesniedza <i>Sofiyski rayonen sad</i> (Bulgārija) – <i>Chez Elektro Bulgaria AD/Yordan Kotsev</i>	6
2016/C 371/08	Lieta C-428/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. augustā iesniedza <i>Sofiyski rayonen sad</i> (Bulgārija) – “ <i>Fronteks International</i> ” EAD/ <i>Emil Yanakiev</i>	6
2016/C 371/09	Lieta C-430/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-160/13 <i>Bank Mellat</i> /Padome 2016. gada 2. augustā iesniedza <i>Bank Mellat</i>	7
Vispārējā tiesa		
2016/C 371/10	Lieta T-360/16: Prasība, kas celta 2016. gada 27. jūnijā – <i>Dimos Athinaion</i> /Komisija	9
2016/C 371/11	Lieta T-370/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. jūlijā – <i>Anheuser-Busch Inbev</i> un <i>Ampar</i> /Komisija	9
2016/C 371/12	Lieta T-399/16: Prasība, kas celta 2016. gada 25. jūlijā – <i>CK Telecoms UK Investments</i> /Komisija	10
2016/C 371/13	Lieta T-400/16: Prasība, kas celta 2016. gada 27. jūlijā – <i>Maximum Play</i> /EUIPO (“ <i>MAXPLAY</i> ”)	11
2016/C 371/14	Lieta T-409/16: Prasība, kas celta 2016. gada 31. jūlijā – <i>Makhlouf</i> /Padome	12
2016/C 371/15	Lieta T-410/16: Prasība, kas celta 2016. gada 31. jūlijā – <i>Makhlouf</i> /Padome	13
2016/C 371/16	Lieta T-417/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. jūlijā – <i>Achemos Grupè</i> un <i>Achema</i> /Komisija	14
2016/C 371/17	Lieta T-423/16: Prasība, kas celta 2016. gada 29. jūlijā – <i>De Masi</i> /Komisija	15
2016/C 371/18	Lieta T-430/16: Prasība, kas celta 2016. gada 29. jūlijā – <i>Intercontinental Exchange Holdings</i> /EUIPO (“ <i>BRENT INDEX</i> ”)	16
2016/C 371/19	Lieta T-431/16: Prasība, kas celta 2016. gada 1. augustā – <i>VIMC</i> /Komisija	16
2016/C 371/20	Lieta T-433/16: Prasība, kas celta 2016. gada 3. augustā – <i>Pometon</i> /Komisija	17
2016/C 371/21	Lieta T-436/16: Prasība, kas celta 2016. gada 3. augustā – <i>AEIM</i> un <i>Kazenas</i> /Komisija	19
2016/C 371/22	Lieta T-437/16: Prasība, kas celta 2016. gada 5. augustā – Itālija/Komisija	20
2016/C 371/23	Lieta T-443/16: Prasība, kas celta 2016. gada 9. augustā – Itālija/Komisija	21
2016/C 371/24	Lieta T-446/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 21. jūlija spriedumu lietā F-9/12 <i>RENV CC</i> /Parlaments 2016. gada 10. augustā iesniedza <i>CC</i>	22
2016/C 371/25	Lieta T-453/16: Prasība, kas celta 2016. gada 10. augustā – <i>Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1</i> /EUIPO – <i>520 Barcode Ellas</i> (“ <i>520 Barcode Hellas</i> ”)	23
2016/C 371/26	Lieta T-464/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 10. jūnija spriedumu lietā F-133/15 <i>HI</i> /Komisija 2016. gada 22. augustā iesniedza <i>HI</i>	24
2016/C 371/27	Lieta T-465/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. augustā – <i>Cotecnica</i> /EUIPO – <i>Visán Industrias Zootécnicas</i> (“ <i>cotecnica OPTIMA</i> ”)	25

2016/C 371/28	Lieta T-466/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. augustā – <i>NRW. Bank/VNV</i>	25
2016/C 371/29	Lieta T-468/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. augustā – <i>Verein Deutsche Sprache/Komisija</i>	26
2016/C 371/30	Lieta T-474/16: Prasība, kas celta 2016. gada 25. augustā – <i>Société wallonne des aéroports/Komisija</i>	28

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2016/C 371/31	Lieta F-39/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. augustā – <i>ZZ/Komisija</i>	29
2016/C 371/32	Lieta F-41/16: Prasība, kas celta 2016. gada 11. augustā – <i>ZZ/EĀDD</i>	29
2016/C 371/33	Lieta F-42/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. augustā – <i>ZZ/EIB</i>	30
2016/C 371/34	Lieta F-43/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. augustā – <i>ZZ/Komisija</i>	31
2016/C 371/35	Lieta F-44/16: Prasība, kas celta 2016. gada 19. augustā – <i>ZZ/Komisija</i>	31
2016/C 371/36	Lieta F-45/16: Prasība, kas celta 2016. gada 17. augustā – <i>ZZ/EIB</i>	32
2016/C 371/37	Lieta F-46/16: Prasība, kas celta 2016. gada 26. augustā – <i>ZZ/Komisija</i>	32
2016/C 371/38	Lieta F-47/16: Prasība, kas celta 2016. gada 26. augustā – <i>ZZ/Komisija</i>	33
2016/C 371/39	Lieta F-48/16: Prasība, kas celta 2016. gada 26. augustā – <i>ZZ/Komisija</i>	33
2016/C 371/40	Lieta F-85/12: Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – <i>Roest/Komisija</i>	34
2016/C 371/41	Lieta F-18/13: Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – <i>McMichael/Komisija</i>	34
2016/C 371/42	Lieta F-19/13: Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – <i>Boyd/Komisija</i>	35
2016/C 371/43	Lieta F-57/13: Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – <i>Hoeve/Komisija</i>	35
2016/C 371/44	Lieta F-70/14: Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – <i>Cobo Benito/Komisija</i>	35
2016/C 371/45	Lieta F-128/15: Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – <i>Marinozzi un Cat/Komisija</i>	35

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2016/C 371/01)

Jaunākā publikācija

OV C 364, 3.10.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 350, 26.9.2016.

OV C 343, 19.9.2016.

OV C 335, 12.9.2016.

OV C 326, 5.9.2016.

OV C 314, 29.8.2016.

OV C 305, 22.8.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 22. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-50/06 RENV II un T-69/06 RENV II *Aughinish Alumina Ltd*/Eiropas Komisija 2016. gada 5. jūlijā iesniedza Īrija

(Lieta C-369/16 P)

(2016/C 371/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Īrija (pārstāvji – E. Creedon, T. Joyce, pārstāvji, P. McGarry, Senior Counsel)

Pārējie lietas dalībnieki: *Aughinish Alumina Ltd*, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt spriedumu;
- atcelt lēmumu ⁽¹⁾;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Īrija apelācijas sūdzības pamatošanai izvirza četrus pamatus:

- a) Vispārējā tiesa spriedumā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka tiesiskās noteiktības princips nav piemērojams un/vai ka Īrija un *Aughinish Alumina Ltd* nevarēja uz to pamatoties, neraugoties uz neattaisnojamo Komisijas vilcināšanos apstrīdētā lēmuma pieņemšanā;
- b) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka nav noticis tiesiskās palāvības ievērošanas principa pārkāpums, neraugoties uz atzinumu, ka Komisijas veiktās izmeklēšanas novilcināšana bija nepamatota un neattaisnojama;
- c) Vispārējā tiesa ir kļūdījies, secinot, ka izskatāmais atbalsts “atbilst atbalsta shēmai”, kā tā ir definēta Padomes Regulas Nr. 659/1999 ⁽²⁾ 1. panta d) punktā; vēl Vispārējā tiesa ir kļūdījies, secinot, ka Regulas Nr. 659/1999 15. pantā paredzētais noilguma periods sākās katrā *Aughinish Alumina Ltd* minerāleļļu importēšanas datumā;

- d) Vispārējā tiesa ir kļūdījusies, atsakoties apmierināt prasību ar tādu pamatojumu, ka atbalsts varētu tikt definēts kā atbalsts, kas pastāvējis pirms pievienošanās.

- ⁽¹⁾ 2006/323/EK: Komisijas Lēmums (2005. gada 7. decembris) saistībā ar Francijas, Īrijas un Itālijas īstenoto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerālējūm, ko attiecīgi Gardannā, Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā (izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 4436), OV 2006, L 119, 12. lpp.
- ⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, OV 1999, L 83, 1. lpp.
OJ L 83, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 11. jūlijā iesniedza *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nīderlande) – *Vion Livestock BV/Staatssecretaris van Economische Zaken*

(Lieta C-383/16)

(2016/C 371/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Vion Livestock BV*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Economische Zaken*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2004. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2005⁽¹⁾ par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā (Regula Nr. 1/2005) 5. panta 4. punkts un 8. panta 2. punkts saistībā ar šīs regulas II pielikuma noteikumiem par pārvadājuma žurnālu ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir ietverts pārvadājuma organizētāja un/vai dzīvnieku turētāja pienākums, ka viņiem, pārvadājot dzīvniekus uz trešo valsti, pārvadājuma žurnāls ir jākārtos līdz galamērķa vietai šajā trešajā valstī?
- 2) Vai Komisijas 2010. gada 16. septembra Regulas (ES) Nr. 817/2010⁽²⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz prasībām eksporta kompensāciju piešķiršanai saistībā ar dzīvnieku liellopu labturību pārvadāšanas laikā (Regula Nr. 817/2010), 5. un 7. pants saistībā ar šīs regulas 4. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka eksporta kompensācijas ir jāatgūst, ja pārvadājuma žurnāls netiek kārtots līdz galamērķa vietai trešajā valstī, jo pārvadātājs ir izpildījis Regulas Nr. 1/2005 II pielikuma 7. punktā paredzēto pienākumu nodot pārvadājuma žurnālu valsts pilnvarotam veterinārārstam izvešanas [no Savienības teritorijas] punktā?
- 3) Vai Regulas Nr. 817/2010 5. un 7. pants saistībā ar šīs regulas 4. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka eksporta kompensācijas ir jāatgūst, ja eksportētājs nevar pierādīt, ka Regulas Nr. 1/2005 normas ir izpildītas situācijā, kad veterinārārstam jāpārbauda, kas saskaņā ar Regulas Nr. 817/2010 3. panta 1. punktu viņam ir jāveic trešajā valstī, nevar pārbaudīt, vai maršruta plāns (pārvadājuma žurnāls) ir vai nav apmierinošs, proti, vai tiek ievērotas Regulas Nr. 1/2005 normas (un tādējādi viņš arī nevar apliecināt, ka šo pārbaudes rezultāti ir apmierinoši), jo pārvadātājs ir nodevis pārvadājuma žurnālu valsts pilnvarotam veterinārārstam izvešanas [no Savienības teritorijas] punktā?

⁽¹⁾ OV 2005, L 3, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2010, L 245, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. jūlijā iesniedza Corte d'appello di Milano (Itālija) – Acacia Srl/Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

(Lieta C-397/16)

(2016/C 371/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte d'appello di Milano

Pamatlietas puses

Prasītāja: Acacia Srl

Atbildētājas: Fallimento Pneusgarda Srl un Audi AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai a) principi preču brīvas aprites un brīvas pakalpojumu sniegšanas iekšējā tirgū jomā; b) Eiropas konkurences noteikumu efektivitātes princips un iekšējā tirgus liberalizācijas princips; c) lietderīgās iedarbības princips un Eiropas tiesību vienveidīgas piemērošanas Eiropas Savienībā princips; d) Eiropas Savienības sekundāro tiesību normas, piemēram, Direktīva 98/71⁽¹⁾ un it īpaši tās 14. pants, Regulas Nr. 461/2010⁽²⁾ 1. pants un ANO/EEK Noteikumi Nr. 124, nepieļauj tādu Regulas Nr. 6/2002⁽³⁾ 110. panta, kas ietver remontdarbu atrunu, interpretāciju, kura atveidotu loku, kas estētiski ir identisks oriģinālā aprīkojuma lokam un ir apstiprināts saskaņā ar minētajiem ANO/EEK Noteikumiem Nr. 124, izslēdz no kompleksa ražojuma (automobiļa) sastāvdaļas jēdziena nolūkā to saremontēt un atjaunot tā sākotnējo izskatu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai tiesību normas par rūpnieciskā īpašuma tiesībām uz reģistrētiem dizainparaugiem, vispirms līdzsvarojot pirmajā jautājumā minētās intereses, liedz piemērot remontdarbu atrunu attiecībā uz komplementāriem atveidotiem ražojumiem, kurus klienti var izvēlēties atšķirīgi, pieņemot, ka remontdarbu atruna ir jāinterpretē šaurā nozīmē un ka to var izmantot tikai attiecībā uz rezerves daļām saistītā formā, proti, attiecībā uz sastāvdaļām, kuru forma ir noteikta būtībā nemainīgā veidā attiecībā pret kompleksā ražojuma ārējo izskatu, izslēdzot citas sastāvdaļas, kuras ir jāuzskata par savstarpēji aizstājamām un brīvi izmantojamām atbilstoši klienta vēlmēm?"
- 3) Ja atbilde uz II. jautājumu ir apstiprinoša, kādi pasākumi ir jāveic atveidoto loku ražotājam, lai nodrošinātu to ražojumu likumīgu apriti, kurus ir paredzēts izmantot kompleksā ražojuma remontam un sākotnējā ārējā izskata atjaunošanai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīva 98/71/EK par dizainparaugu tiesisko aizsardzību (OV L 289, 28. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2010. gada 27. maija Regula (ES) Nr. 461/2010 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu nolīgumu un saskaņotu darbību kategorijām mehānisko transportlīdzekļu nozarē (OV L 129, 52. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2001. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. jūlijā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-398/16)

(2016/C 371/05)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: X BV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālais jautājums

Vai EKL 43. un 48. pants (tagad – LESD 49. un 54. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, pamatojoties uz kuru dalībvalstī reģistrētam mātesuzņēmumam saistībā ar aizdevumu, kas ir saistīts ar kapitālieguldījumu citā dalībvalstī reģistrētā meitasuzņēmumā, tiek liegts procentu atskaitījums, savukārt šāds atskaitījums varētu tikt izmantots, ja minētais meitasuzņēmums būtu ticis integrēts vienībā aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām – ar Nīderlandes vienības aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām īpašībām – kopā ar minēto mātesuzņēmumu, jo tad konsolidācijas dēļ nebūtu bijusi saskatāma saistība ar šādu kapitālieguldījumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. jūlijā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – X NV/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-399/16)

(2016/C 371/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: X NV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EKL 43. un 48. pants (tagad – LESD 49. un 54. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, pamatojoties uz kuru dalībvalstī reģistrēts mātesuzņēmums saistībā ar summu, ko tas ir ieguldījis citā dalībvalstī reģistrētā meitasuzņēmumā, nevar ņemt vērā valūtas kursa radītos zaudējumus, savukārt tas tā varētu rīkoties, ja minētais meitasuzņēmums būtu ticis integrēts vienībā aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām – ar Nīderlandes vienības aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām īpašībām – kopā ar minēto pirmajā dalībvalstī reģistrēto mātesuzņēmumu, kas ir saistīts ar konsolidāciju vienības aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām ietvaros?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai, aprēķinot vērā ņemamos valūtas kursa radītos zaudējumus, šajā gadījumā var tikt pieņemts vai ir jāpieņem, ka arī (viens vai vairāki) attiecīgajam mātesuzņēmumam netieši – ar šī meitasuzņēmuma starpniecību – piederošie un Eiropas Savienībā reģistrētie tiešie un netiešie meitasuzņēmumi būtu tikuši integrēti vienībā aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām?
- 3) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai šajā gadījumā ir jāņem vērā tikai valūtas kursa svārstību radītie zaudējumi, kas, notiekot integrācijai mātesuzņēmuma vienībā aplikšanas ar nodokļiem vajadzībām, būtu radušies gados, uz kuriem attiecas strīds, vai arī ir jāņem vērā arī rezultāti, kas saistīti ar valūtas kursa svārstībām un kas tiktu sasniegti iepriekšējos gados?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. augustā iesniedza Sofiyski rayonen sad
(Bulgārija) – Chez Elektro Balgaria AD/Yordan Kotsev**

(Lieta C-427/16)

(2016/C 371/07)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Chez Elektro Balgaria AD*

Atbildētājs: *Yordan Kotsev*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam (aizliegums nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci) nav pieļaujams Advokatūras likuma 36. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru brīvo profesiju uzņēmumu apvienībai (Augstākā advokatūras padome), pamatojoties uz valsts deleģētām pilnvarām, ir tiesības iepriekš noteikt šo uzņēmumu sniegto pakalpojumu cenu minimālo apmēru (advokātu honorārus)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 5. punkts *in fine* (daļā, kurā šī norma nepieļauj advokāta honorāra samazinājumu zem noteiktā minimālā apmēra) ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Advokatūras likuma 132. panta 5. punkts (attiecībā uz šā likuma 136. panta 1. punkta piemērošanu) ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 4) Vai atbilstoši LESD 56. panta 1. punktam (aizliegums ierobežot pakalpojumu sniegšanas brīvību) nav pieļaujams Advokatūras likuma 36. panta 2. punkts?
- 5) Vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 8. punkts ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 6) Vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 8. punkts ir pretrunā Direktīvai 77/249/EEK ⁽¹⁾ (attiecībā uz juriskonsultu pārstāvētu personu tiesībām prasīt atlīdzināt advokāta atlīdzību)?
- 7) Vai Rīkojuma Nr. 1 Papildu noteikumu 2.a pants ir pretrunā Direktīvai 2006/112/EK ⁽²⁾, kurā ir atļauts uzskatīt PVN par daļu no brīvās profesijas pārstāvja sniegta pakalpojuma cenas (attiecībā uz PVN, kas maksājams kā advokāta honorāra daļa, iekasēšanu)?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 22. marta direktīva par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus (OV L 78, 17. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra direktīva par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. augustā iesniedza Sofiyski rayonen sad
(Bulgārija) – “Fronteks International” EAD/Emil Yanakiev**

(Lieta C-428/16)

(2016/C 371/08)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītājs: "Fronteks International" EAD

Atbildētājs: Emil Yanakiev

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam (aizliegums nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci) nav pieļaujams Advokatūras likuma 36. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru brīvo profesiju uzņēmumu apvienībai (Augstākā advokatūras padome), pamatojoties uz valsts deleģētām pilnvarām, ir tiesības iepriekš noteikt šo uzņēmumu sniegto pakalpojumu cenu minimālo apmēru (advokātu honorārus)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 5. punkts *in fine* (daļā, kurā šī norma nepieļauj advokāta honorāra samazinājumu zem noteiktā minimālā apmēra) ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Advokatūras likuma 132. panta 5. punkts (attiecībā uz šā likuma 136. panta 1. punkta piemērošanu) ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 4) Vai atbilstoši LESD 56. panta 1. punktam (aizliegums ierobežot pakalpojumu sniegšanas brīvību) nav pieļaujams Advokatūras likuma 36. panta 2. punkts?
- 5) Vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 8. punkts ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam?
- 6) Vai Civilprocesa kodeksa 78. panta 8. punkts ir pretrunā Direktīvai 77/249/EEK ⁽¹⁾ (attiecībā uz juriskonsultu pārstāvētu personu tiesībām prasīt atlīdzināt advokāta atlīdzību)?
- 7) Vai Rīkojuma Nr. 1 Papildu noteikumu 2.a pants ir pretrunā Direktīvai 2006/112/EK ⁽²⁾, kurā ir atļauts uzskatīt PVN par daļu no brīvās profesijas pārstāvja sniegta pakalpojuma cenas (attiecībā uz PVN, kas maksājams kā advokāta honorāra daļa, iekasēšanu)?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 22. marta Direktīva 77/249/EK par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus (OV L 78, 17. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-160/13 *Bank Mellat*/Padome 2016. gada 2. augustā iesniedza *Bank Mellat*

(Lieta C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Bank Mellat* (pārstāvji – S. Zaiwalla P. Reddy, Z. Burbeza, Solicitors, M. Brindle QC, R. Blakeley, J. MacLeod, Barristers)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt spriedumu;
- atcelt Regulas Nr. 1263 ⁽¹⁾ 1. panta 15. punktu pilnībā vai, ciktāl tas ir piemērojams Bankai;
- atzīt, ka Lēmuma 635 ⁽²⁾ 1. panta 6. punkts nav piemērojams Bankai, un
- piespriest Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Apelācijas sūdzības iesniedzēja *Bank Mellat* (turpmāk tekstā – “**Banka**”) pārsūdz Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietā T-160/13 *Bank Mellat*/Padome, EU:T:2016:331 (turpmāk tekstā – “**Spriedums**”). Rezumējot, Banka apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, neapmierinot tās prasību atcelt vai atzīt par Bankai nepiemērojamiem vairākus pasākumus, kuri izpaužas kā Bankai uzlikts “**Finansiālais embargo**”, konkrēti:
  - (1) Padomes Regulas (ES) Nr. 1263/2012 1. panta 15. punktu;
  - (2) Lēmuma 2012/635/KĀDP 1. panta 6. punktu.
2. It īpaši Banka ir norādījusi trīs apelācijas sūdzības pamatus attiecībā uz kļūdām tiesību piemērošanā, kuras Vispārējā tiesa ir pieļāvusi Bankas prasības vērtējumā pēc būtības:
  - (1) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “**LESD**”) 215. pantā ietvertās “*nepieciešamības*” prasības interpretācijā un piemērošanā (1. pamats).
  - (2) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka Finansiālais embargo bija samērīgs, no kā radās vairākas specifiskas kļūdas tiesību piemērošanā (2. pamats).
  - (3) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka Finansiālais embargo bija atbilstošs citiem vispārējiem ES tiesību principiem (3. pamats).
3. Banka norāda arī uz diviem plašiem apelācijas sūdzības pamatiem Vispārējās tiesas novērtējumā par atsevišķu Bankas prasības daļu pieņemamību:
  - (1) Vispārējā tiesa ir kļūdaini atdalījusi elementus attiecībā uz Finansiālo embargo un lēmusi, ka Bankas prasība attiecībā uz tiem nav pieņemama (4. pamats).
  - (2) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, it īpaši secinādama, ka tai nebija kompetences atbilstoši LESD 275. pantam izskatīt Bankas vēršanos pret Lēmuma 2012/635/KĀDP 1. panta 6. punktu (5. pamats).
4. Banka lūdz Tiesu atcelt spriedumu un apmierināt tās prasījumus.

⁽¹⁾ Padomes 2012. gada 21. decembra Regula (ES) Nr. 1263/2012, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2012, L 356, 34. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmums 2012/635/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2012, L 282, 58. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2016. gada 27. jūnijā – Dimos Athinaion/Komisija

(Lieta T-360/16)

(2016/C 371/10)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dimos Athinaion (Atēnu pašvaldība) (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis – G. Georgakarakos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 20. aprīļa Regulu (ES) 2016/646, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 692/2008 attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un vieglajiem komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 6")⁽¹⁾, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 191. pants, kurā ir noteikti Savienības vides politikas mērķi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pants, kurā ir garantētas tiesības uz augstu vides aizsardzības līmeni.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Regulas (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai⁽²⁾, 15. pants.

⁽¹⁾ OV 2016, L 109, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2007, L 171, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2016. gada 12. jūlijā – Anheuser-Busch Inbev un Ampar/Komisija

(Lieta T-370/16)

(2016/C 371/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Anheuser-Busch Inbev (Brisele, Beļģija) un Ampar (Lēvene, Beļģija) (pārstāvji – A. von Bonin, O. Brouwer un A. Haelterman, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 11. janvāra lēmumu par valsts atbalsta shēmu, ko veido virspeļņas atbrīvošana no nodokļiem, SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. pantam, tostarp iespējamo personu, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, identificējot apgalvoto atbalsta pasākumu un to kvalificējot par atbalsta shēmu Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai, 1. panta d) punkta un LESD 107. panta izpratnē, ir tikusi pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, uzskatot, ka virspeļņas tiesiskais regulējums ir valsts atbalsta pasākums, ir tikusi pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un nepareizi ticis piemērots LESD 107. panta 1. punkts.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, identificējot grupas kā apgalvotā atbalsta saņēmējus, ir tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un ir ticis pārkāpts tiesiskuma princips un Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai, 16. panta 1. punkts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot tikuši pārkāpti tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības aizsardzības un labas pārvaldības principi.

Prasība, kas celta 2016. gada 25. jūlijā – CK Telecoms UK Investments/Komisija

(Lieta T-399/16)

(2016/C 371/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CK Telecoms UK Investments Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – T. Wessely un O. Brouwer, lawyers, un A. Woods, J. Aitken un M. Davis, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt Komisijas 2016. gada 11. maija Lēmumu C (2016) 2796 lietā COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK Investments Limited/Telefónica (Europe plc), kurš tika paziņots Hutchison 2016. gada 13. maijā, ar kuru Hutchison plānotā līdzdalības iegūšana Telefónica Europe plc atbilstoši Padomes Regulas Nr. 139/2004 8. panta 3. punktam tika atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kuri ir saistīti ar jebkuru potenciālu iestāšanos lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, acīmredzamas kļūdas vērtējumā un būtiskus procedūras noteikumu pārkāpumus, interpretējot un piemērojot juridiskos kritērijus novērtējumam par horizontālo nekoordinēto ietekmi Apvienotās Karalistes mazumtirdzniecības mobilo telekomunikāciju pakalpojumu tirgū. It īpaši Komisija ir pieļāvusi kļūdu attiecībā uz prasītājas kvalifikāciju kā "būtisku konkurences spēku" un vērtējumā par konkurences intensitāti. Komisija ir pieļāvusi arī acīmredzamas kļūdas, vērtējot paredzamo ietekmi uz cenām un iespējamajām priekšrocībām apvienotajam uzņēmumam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvotas acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pierādījumu sagrozīšana saistībā ar hipotētiskā scenārija analīzi. It īpaši Komisija nav novērtējusi *Hutchison* tīkla kapacitāti salīdzinājumā ar tās konkurentiem un tā neatļauti ir atsaukusies uz *Hutchison* spēju pieņemt "pieprasījuma vadības" iniciatīvas, piemēram, paaugstināt cenas, kā izejsmu, lai noraidītu *Hutchison* sniegtos pierādījumus par tīkla kapacitāti nākotnē.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas faktos, kļūdas tiesību piemērošanā, acīmredzamas kļūdas vērtējumā un ir izdarīti būtiski procedūras noteikumu pārkāpumi attiecībā uz novērtējumu par horizontālo nekoordinēto ietekmi, kāda rodas no tīkla kopīgas izmantošanas. It īpaši Komisija ir pieļāvusi kļūdu saistībā ar tās jaunajiem priekšlikumiem saistībā ar konkurentu "izlīdzināšanas" nepieciešamību un apmēru līgumos par tīkla kopīgu izmantošanu; un Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, pamatodama savus secinājumus ar apvienotā uzņēmuma potenciālo kaitējumu konkurentiem, nevis ar kaitējumu konkurencei. Komisija turklāt ir pieļāvusi kļūdas, noraidot *Hutchison* piedāvātās saistības, ar kurām varētu novērst visas bažas attiecībā uz tīkla kopīgu izmantošanu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvotas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, tiesību piemērošanā un būtiski procedūras noteikumu pārkāpumi attiecībā uz novērtējumu par horizontālo nekoordinēto ietekmi, kāda rodas vairumtirdzniecības tirgus piekļuvei un savienojumu uzsākšanai publiskajos mobilo telefonu tīklos Apvienotajā Karalistē. It īpaši Komisija ir kļūdījies, secinādama, ka *Hutchison* ir "būtisks konkurences spēks" vairumtirdzniecības tirgū, neraugoties uz ļoti mazo tirgus daļu (mazāk par 3 %); un tā ir balstījusi savus secinājumus uz trešo personu viedokļiem, nevis veiksi pati savu analīzi.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvotas kļūdas tiesību piemērošanā, acīmredzamas kļūdas vērtējumā, pamatojuma trūkums un būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, novērtējot *Hutchison* piedāvātās saistības attiecībā uz bažām par mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības tirgiem mobilo telefonu tīklos Apvienotajā Karalistē. It īpaši Komisija ir nepamatoti iebildusi pret piedāvātajām saistībām, apgalvodama, ka pastāv neskaidrība par to īstenošanu; Komisija ir acīmredzami kļūdījies savā vērtējumā par jaunu un stiprāku konkurentu spēju efektīvi konkurēt uz piedāvāto saistību pamata; un Komisija ir kļūdījies savā vērtējumā par piedāvāto saistību vispārējo piemērotību lēmumā apgalvotās konkurences samazināšanās kompensēšanai.

Prasība, kas celta 2016. gada 27. jūlijā – *Maximum Play/EUIPO* ("MAXPLAY")

(Lieta T-400/16)

(2016/C 371/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Maximum Play, Inc.* (Sanfrancisko, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – *M. Graf*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "MAXPLAY" – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 047 963

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 26. maija lēmums lietā R 2273/2015–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;
- neatbilstoša agrākas Eiropas Savienības preču zīmes un valsts preču zīmju reģistrāciju, kā arī valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikuma ņemšana vērā.

Prasība, kas celta 2016. gada 31. jūlijā – *Makhlouf*/Padome

(Lieta T-409/16)

(2016/C 371/14)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ehab Makhlouf* (Damaska, Sīrija) (pārstāvis – *E. Ruchat*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt 2016. gada 27. maija Lēmumu (KĀDP) 2016/850 un tam sekojošos izpildes aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-410/16 *Makhlouf*/Padome izvirzītajiem.

Prasība, kas celta 2016. gada 31. jūlijā – Makhlouf/Padome**(Lieta T-410/16)**

(2016/C 371/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rami Makhlouf (Damaska, Sirija) (pārstāvis – E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt 2016. gada 27. maija Lēmumu (KĀDP) 2016/850 un tam sekojošos izpildes aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kuras ir paredzētas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECTK”) 6. un 13. pantā, Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 215. pantā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 47. pantā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, jo ar Padomes sniegto pamatojumu neesot izpildīts pienākums, kas Eiropas Savienības iestādēm ir paredzēts ECTK 6. pantā, LESD 296. pantā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, ko Padome esot pieļāvusi attiecībā uz prasītāja piedalīšanos Sirijas režīma finansēšanā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētie pasākumi nepamatoti un nesamērīgi ierobežo prasītāja pamattiesības un it īpaši tā īpašumtiesības, kas ir paredzētas ECTK pirmā papildprotokola 1. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantā, tā tiesības uz reputācijas aizsardzību, kas ir paredzētas ECTK 8. pantā un 10. panta 2. punktā, nevainīguma prezumpcijas principu, kas ir paredzēts ECTK 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. pantā, tā uzskatu brīvību, kas ir paredzēta ECTK 10. pantā, kā arī tās tiesības uz brīvu pārvietošanos, kas ir paredzētas ECTK 4. protokola 2. panta 2. punktā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas Padomes 2005. gada 2. decembra Vadlīnijas attiecībā uz ierobežojošu pasākumu (sankciju) īstenošanu un novērtēšanu Eiropas Savienības kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā (Padomes 2005. gada 2. decembra dokuments 15114/05).

Prasība, kas celta 2016. gada 28. jūlijā – Achemos Grupē un Achema/Komisija**(Lieta T-417/16)**

(2016/C 371/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Achemos Grupē UAB (Viļņa, Lietuva) un Achema AB (Jonava, Lietuva) (pārstāvji – R. Martens un C. Maczkovics, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 20. novembra lēmumu valsts atbalsta lietā SA.36740 (2013/NN) – Lietuva, atbalsts *Klaipėdos Nafta* – SDG terminālis, Brisele, C(2013) 7884 *final*, OV 2016, C 161, 1. lpp.; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti LESD 108. panta 2. punktā un Regulas 2015/1589 ⁽¹⁾ 4. panta 4. punktā paredzētie procesuālie noteikumi un labas pārvaldības princips, jo, kaut arī pastāv nopietnas grūtības saistībā ar novērtējumu par attiecīgo valsts atbalsta pasākumu saderīgumu ar iekšējo tirgu, Komisija ir balstījies tikai uz valsts atbalsta pasākumu sākotnējo izskatīšanu, taču, ņemot vērā šīs nopietnās grūtības, Komisijai bija pienākums sākt LESD 108. panta 2. punktā un Regulas 2015/1589 6. pantā paredzēto procedūru.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts, jo Komisija nav pareizi piemērojusi apstrīdētā lēmuma preambulas 135. apsvērumā izklāstītos izvērtējuma kritērijus, tā kā:
  - pirmkārt, runājot par pasākumu piemērotību un vajadzīgumu, Komisijai būtu bijis konkrēti jānovērtē šie pasākumi un jāpārbauda, vai bija pieejami citi, uz mērķi precīzāk vērsti instrumenti;
  - otrkārt, Komisijai būtu bijis jāizdara secinājums, ka nav stimulējošas ietekmes, jo KN ir juridisks pienākums attīstīt SDG termināli;
  - treškārt, Komisijai būtu bijis jānovērtē, vai subsidētā SDG termināļa lielums ir samērīgs, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, un nerada pārmērīgu kapacitāti.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 106. panta 2. punkts, VTNP nostādnes ⁽²⁾ un tādi vispārējie principi kā vienlīdzīga attieksme un tiesiskās paļāvības aizsardzība, kā arī Direktīvā 2004/18 ⁽³⁾ paredzētie iepirkuma noteikumi un Direktīvas 2004/18 14. pants, jo Komisija ir nepareizi piemērojusi VTNP nostādnes, akceptējot KN tiešo pilnvarojumu uz 55 gadus ilgu laikposmu ar peļņu, kas atbilst projekta iekšējai procentuālajai atdevei, tā kā:
  - pirmkārt, pilnvarojuma periods būtu bijis jāpamato, atsaucoties uz objektīviem kritērijiem, un tas nedrīkst pārsniegt to līdzekļu (finansālās) amortizācijas periodu, kuri VTNP sniegšanas nolūkā ir visbūtiskākie;

- otrkārt, KN izraudzīšanās nevarēja tikt atbrīvota no iepirkuma noteikumiem, pamatojoties uz (drošības) pamatinteresēm Direktīvas 2004/18 14. panta izpratnē, jo šajā gadījumā ir pieejami alternatīvi līdzekļi, kas ir mazāk ierobežojoši nekā tieša piešķiršana;
- treškārt, ņemot vērā riska līmeni, kuru uzņēmusies KN, tās peļņu būtu bijis jāierobežo attiecīgās mijmaiņas likmes apmērā (kas, iespējams, tiktu atkārtoti novērtēta, lai ņemtu vērā termiņu), pieskaitot tai prēmiju 100 bāzes punktu apmērā.

- ⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).
- ⁽²⁾ Komisijas Paziņojums – Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu (2011) (OV 2012, C 8, 15. lpp.) (turpmāk tekstā – “VTNP nostādnes”).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 29. jūlijā – *De Masi/Komisija*

(Lieta T-423/16)

(2016/C 371/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Fabio De Masi* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – profesors *A. Fischer-Lescano*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2016. gada 20. maija lēmumu, ar kuru tika noraidīts pieteikums par piekļuvi Rīcības kodeksa jautājumu grupas dokumentiem;
- atcelt atbildētājas 2016. gada 13. jūlija lēmumu, ar kuru tika noraidīts pieteikums par piekļuvi Rīcības kodeksa jautājumu grupas dokumentiem, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktu un piespriest atlīdzināt personu, kurām atļauts iestāties lietā prasītāja prasījumu atbalstam, iespējamajos tiesāšanās izdevumos.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta pārkāpumu.

Prasītājs apgalvo, ka ar atbildētājas 2016. gada 20. maija un 2016. gada 13. jūlija lēmumi ir pārkāptas iepriekš minētajā normā paredzētās tiesības uz atkārtotā pieteikuma pienācīgu izskatīšanu.

2. Otrais pamats ir balstīts uz LESD 15. panta 3. punkta, lasot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 2. panta 1. punktu, pārkāpumu.

Turklāt prasītājs apgalvo, ka, liedzot viņam pilnīgu piekļuvi Padomes izveidotās Rīcības kodeksa jautājumu grupas dokumentiem (uzņēmējdarbības nodokļi), tiek pārkāptas viņam ar iepriekš minētajiem noteikumiem piešķirtās tiesības iepazīties ar šiem dokumentiem.

Viņš šajā ziņā apgalvo, ka atkāpes no tiesībām uz pārskatāmību, kas ir paredzētas Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā un 1. punkta a) apakšpunkta ceturtajā ievilkumā, šajā gadījumā nav piemērojamas.

Turklāt neesot bijusi pietiekama vērā ņemšana un neesot ticis norādīts pietiekams pamatojums, kā arī esot pastāvējušas sevišķas sabiedrības intereses dokumentu izpaušanā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 29. jūlijā – *Intercontinental Exchange Holdings*/EUIPO (“BRENT INDEX”)

(Lieta T-430/16)

(2016/C 371/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Intercontinental Exchange Holdings, Inc.* (Atlanta, Džordžija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – P. Heusler, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “BRENT INDEX” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 284 947

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 2. jūnija lēmums lietā R 8/2016–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 1. augustā – *VIMC*/Komisija

(Lieta T-431/16)

(2016/C 371/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH* (Kulmbaha, Vācija) (pārstāve – R. Bramerdorfer, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 27. maija lēmumu (lieta AT.40231 – *VIMC/WK&FGB*) un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2016. gada 27. maija Lēmumu C(2016) 3351 *final*, ar kuru prasītājas sūdzība ir noraidīta, pamatojies uz Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 13. pantu.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, ar kuru tā apgalvo, ka ir nepareizi tikusi izmantota rīcības brīvība.

Šajā saistībā prasītāja apgalvo, ka tas, vai piemērot vai nepiemērot Regulas (EK) Nr. 1/2003 13. pantu, neesot Komisijas rīcības brīvībā. Komisijai esot jāņem vērā katras lietas īpašie apstākļi, un tā uz šīs normas pamata nevarot bez jebkāda sīkāka pamatojuma noraidīt pieteikumu, ko jau izskata valsts iestāde.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 3. augustā – *Pometon*/Komisija**(Lieta T-433/16)**

(2016/C 371/20)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pometon SpA (Martellago, Itālija) (pārstāvji – E. Fabrizi, V. Veneziano un A. Molinaro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- galvenokārt, atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, atcelt vai samazināt *Pometon* piemēroto sodu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt summas, ko prasītāja, izpildot apstrīdēto lēmumu, varbūtēji ir samaksājusi tiesvedības laikā, kā arī atmaksāt visus citus izdevumus, kuri prasītājam radušies, izpildot šo pašu apstrīdēto lēmumu;
- katrā ziņā piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un visus citus prasītājas izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vēsta pret Komisijas 2016. gada 25. maija Lēmumu C(2016) 3121 *final* (lieta AT.39792 – *Steel Abrasives*) par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots taisnīgas tiesas nodrošināšanas principa, nevainīguma prezumpcijas principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums, ciktāl atbildētāja ir piedēvējusi *Pometon* noteiktu rīcību saistībā ar 2014. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2014) 2074 *final* (turpmāk tekstā – “izlīguma lēmums”), kas tika pieņemts attiecībā uz *Ervin Industries Inc.* un *Ervin Amasteel, Wino SA* un *WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG* un *Eisenwerk Würth GmbH* (turpmāk tekstā – “pusēs”), un tādējādi ir pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, nepastāvot iespējai objektīvi un bez ārējas ietekmes izvērtēt *Pometon* nostāju un tās aizstāvībai izvirzītos argumentus.

— izlīguma lēmumā – un tātad pirms *Pometon* bija iespēja sevi aizstāvēt – Komisija ir tieši piedēvējusi prasītājam to pašu rīcību kā tā, kuru tā bija inkriminējusi citām pusēm, kurām šajā pašā izlīguma lēmumā tieši iepriekš minētās rīcības dēļ tika inkriminēts konkrēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums. Tas esot nenovēršami un neizbēgami samazinājis Komisijas spēju veikt patiesi objektīvu novērtējumu attiecībā uz prasītāju.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums un kļūdaina piemērošana, kā arī nepietiekams un pretrunīgs pamatojums, tiesību uz aizstāvību un pierādīšanas pienākuma principa pārkāpums, ciktāl atbildētāja, nepastāvot pierādījumiem, ir inkriminējusi prasītājam dalību apgalvotajā aizliegtajā vienošanās, kurā tā patiesībā nav piedalījies.

— Komisija savu apgalvojumu pamatojumam esot balstījies uz neprecīziem, pretrunīgiem, neskaidriem un nepietiekamiem pierādījumiem, lai pierādītu *Pometon* dalību apgalvotajā pārkāpumā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums un kļūdaina piemērošana, kļūdas vērtējumā, izmeklēšanas neveikšana un acīmredzams loģikas trūkums, ciktāl atbildētāja ir uzskatījusi, ka *Pometon* pārmestās rīcības mērķis ir bijis konkurences ierobežošana.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums un kļūdaina piemērošana, pamatojuma neesamība un izmeklēšanas neveikšana, pierādīšanas pienākuma pārkāpums saistībā ar prasītājas šķietamās dalības apgalvotajā pārkāpumā ilgumu un līdz ar to – Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta un 25. panta 1. un 5. punkta pārkāpums, kā arī tiesiskās noteiktības principa pārkāpums, ciktāl Komisija ir piemērojusi prasītājam naudas sodu, neraugoties uz iestājušos noilgumu.

— *Pometon* šķietamās dalības apgalvotajā pārkāpumā, kas tai ir tikusi inkriminēta apstrīdētajā lēmumā, beigu datums, prasītājas ieskatā, nekādā ziņā nevar sakrist ar Komisijas noteikto datumu, bet labākajā gadījumā tikai ar ļoti senu datumu, kā rezultātā ir uzskatāms, ka attiecībā uz Komisijas pilnvarām piemērot naudas sodu ir iestājies noilgums.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots absolūts pamatojuma trūkums, kā arī samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpums, nosakot naudas soda apmēru saistībā ar pamatsummas izmaiņām Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 37. punkta izpratnē.

— Komisija esot acīmredzami diskriminējošā veidā piemērojusi Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 37. punktu, *Pometon* gadījumā piemērojot soda samazināšanas likmi, kas ir ievērojami mazāka nekā pārējām pusēm piemērotā.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 3. augustā – AEIM un Kazenas/Komisija**(Lieta T-436/16)**

(2016/C 371/21)

Tiesvedības valoda – franču.

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Francija), Philippe Kazenas (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji – B. Wizel, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam EUR 536 912, ko veido finanšu zaudējumi kā zaudēti ieguldījumi saistībā ar apmeklējumiem pirms publisku līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas, jo šī piešķiršana ir notikusi krāpnieciski;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam EUR 2 092 650 kā atrauto peļņu saistībā ar publiskajiem līgumiem, kurus prasītāja būtu ieguvusi, ja to slēgšanas tiesības būtu tikušas piešķirtas taisnīgi un bez korupcijas;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājam EUR 85 000 kā advokāta izdevumus un honorāru, kas prasītājam bija jāsamaksā savas aizstāvības nodrošināšanai saistībā ar Eiropas ierēdņa korupciju;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam EUR 150 000 kā kompensāciju par morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam kompensācijas procentus par visām šīm summām no 2005. gada, kas bija pārkāpuma beigu posms;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt EUR 75 000 kā advokāta izdevumus un honorāru saistībā ar tiesvedību šajā instancē;
- piespriest atbildētājai samaksāt nokavējuma procentus no sprieduma pasludināšanas datuma;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji apgalvo, ka Eiropas Komisijas ierēdņa nelikumīga rīcība publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā esot tiem radījusi būtiskus zaudējumus tiešā saistībā ar šādu attieksmi, un tie lūdz atlīdzināt šos zaudējumus.

Tie arī uzskata, ka ir izpildīti trīs nosacījumi Eiropas Savienības ārpuslīgumiskās atbildības piemērošanai, proti, iestādes vai kāda tās darbinieka nelikumīga rīcība, faktiski zaudējumi un cēloņsakarība starp šī darbinieka rīcību un apgalvotajiem zaudējumiem.

Šajā lietā tie apgalvo, ka Eiropas ierēdņa korupcija publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā veido pietiekami būtisku tādu vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principu pārkāpumu, kas līgumslēdzējai iestādei publiskā iepirkuma procedūrās ir jāievēro attiecībā uz visiem pretendentiem.

Prasītāji uzskata, ka attiecīgo publisko līgumu slēgšanas tiesību krāpnieciskā piešķiršana ir radījusi faktiskus zaudējumus sabiedrībai AEIM, kas tikai saistībā ar t.s. nedrošajām valstīm ir ieguvusi līgumus, kurus nevēlējās pārējie divi korumpētie pretendenti, bet, ja visu līgumu slēgšanas tiesības būtu tikušas piešķirtas bez korupcijas, minētā sabiedrība, kura vienīgā iepirkumā ir piedalījies godprātīgi, būtu varējusi iegūt šos līgumus.

Prasītāji vēlas atsaukties uz Komisijas labas pārvaldības principu, attiecībā uz kuru šajā gadījumā esot norādes par būtiskiem šī principa ievērošanas trūkumiem, kā arī uz tiesiskās palāvēības aizsardzības principu, kurš attiecas uz visiem tirgus dalībniekiem, attiecībā uz kuriem iestāde ir radījusi pamatotas cerības.

Prasītāji vēl uzskata, ka tie ir cietuši ne tikai finansiālus zaudējumus, bet tiem esot nodarīts arī morālais kaitējums, kura iemesls it īpaši esot viņu reputācijas aizskārums un nepieciešamība aizstāvēties pret apsūdzībām, kas ir izrādījušās nepatiesas un izdomātas.

Prasība, kas celta 2016. gada 5. augustā – Itālija/Komisija

(Lieta T-437/16)

(2016/C 371/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāvis, un P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/322/16, lai izveidotu 86 amata vietu rezervi administratoru (AD5 un AD7) vakanto amata vietu aizpildīšanai audita jomā, kas publicēts 2016. gada 12. maija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* C 171 A;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 263., 264. un 266. panta pārkāpums.
  - Komisija ir pārkāpusi Tiesas spriedumu lietā C-566/10 P, kurā par prettiesiskiem ir atzīti paziņojumi, kuros kā valodas, kuras Savienības atklāto konkursu kandidāti var norādīt kā otro valodu, ir noteiktas vienīgi angļu, franču un vācu valoda.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 342. panta un Regulas Nr. 1/58, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas Kopienā lietojamās valodas (OV 1958, 17, 385. lpp.), 1. un 6. panta pārkāpums.
  - Šajā ziņā tiek norādīts, ka, nosakot vienīgi trīs valodas, kuras ir pieļaujamas kā Savienības atklāto konkursu kandidātu otrā valoda, Komisija faktiski ir ieviesusi jaunu valodu lietojumu iestādēs, aizskarot Padomes ekskluzīvo kompetenci šajā jomā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots EKL 12. panta, tagad LESD 18. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, LES 6. panta 3. punkta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 2. punkta un 3. panta, Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta, 27. panta 2. punkta un 28. panta f) punkta pārkāpums.
  - Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisijas noteiktais valodu ierobežojums ir diskriminējošs, jo ar iepriekš minētajiem noteikumiem ir aizliegts, ka attiecībā uz Eiropas [Savienības] pilsoņiem un pašiem iestāžu ierēdņiem tiek noteikti valodu ierobežojumi, kuri vispārīgi un objektīvi nav paredzēti iestāžu reglamentos, kā norādīts jau minētajā Regulas Nr. 1/58 6. pantā, un kuri līdz šim nav pieņemti, kā arī ir aizliegts noteikt šādus ierobežojumus, ja vien to nepamato īpašas un pamatotas dienesta intereses.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LES 6. panta 3. punkta pārkāpums, ciktāl tajā ir noteikts tiesiskās palāvības aizsardzības princips kā pamattiesības, kuras izriet no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām.
- Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisija esot pārkāpusi pilsoņu palāvību attiecībā uz iespēju kā otro valodu izvēlēties jebkuru Savienības valodu, kā tas vienmēr ir bijis līdz 2007. gadam un kā tas autoritatīvi ir apstiprināts Tiesas spriedumā lietā C-566/10 P.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana un materiālo tiesību normu attiecībā uz paziņojumu par konkursiem raksturu un mērķi pārkāpums.
- Šajā ziņā tiek norādīts, ka, preventīvi un vispārīgi nosakot vienīgi trīs valodas, kuras ir pieļaujamas kā otrā valoda, Komisija faktiski pirms paziņojuma un pieņemšanas nosacījumu posma iepriekš ir pārbaudījusi kandidātu valodu zināšanas, kas bija jāveic konkursa laikā. Tādējādi valodu zināšanas ir noteicošās salīdzinājumā ar profesionālajām zināšanām.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots LESD 18. panta un 24. panta 4. punkta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, Regulas Nr. 1/58 2. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta pārkāpums.
- Šajā ziņā tiek norādīts, ka, paredzot, ka dalības pieteikumi noteikti ir jāiesniedz angļu, franču vai vācu valodā un ka vienā no šīm valodām EPSO nosūta kandidātiem paziņojumus par konkursa norisi, ir pārkāptas Eiropas [Savienības] pilsoņu tiesības sazināties ar iestādēm savā valodā un turpinās diskriminācija pret ikvienu pilsoni, kuram nav padziļinātas kādas šīs valodas zināšanas.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta, Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta un 28. panta f) punkta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta un LESD 296. panta 2. punkta (pamatojuma nenorādīšana), kā arī samērīguma principa pārkāpums un faktu sagrozīšana.
- Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisija tikai trīs valodu noteikšanu ir pamatojusi ar prasību, ka jaunajiem darbiniekiem uzreiz ir jābūt spējīgiem sazināties iestāžu iekšienē. Šāds pamatojums sagroza faktus, jo nav tā, ka attiecīgās trīs valodas ir visbiežāk izmantotās dažādu valodu grupu saziņā iestādēs; tas ir arī nesamērīgs pamattiesību netikt pakļautam diskriminācijai, pamatojoties uz valodu, ierobežojums.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. augustā – Itālija/Komisija

(Lieta T-443/16)

(2016/C 371/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāvis, P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt paziņojumus par atklāto konkursu EPSO/AD/323/16 un EPSO/AD/324/16.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja Vispārējā tiesā ir apstrīdējusi paziņojumus par atklāto konkursu EPSO/AD/323/16 un EPSO/AD/324/16, lai izveidotu attiecīgi 40 amata vietu rezervi administratoru (AD7) vakanto amata vietu aizpildīšanai izmeklētāju profilā: ES izdevumi, korupcijas novēršana, muita un tirdzniecība, tabaka un viltotas preces, un 10 amata vietu rezervi administratoru (AD9) vakanto amata vietu aizpildīšanai izmeklētāju profilā: grupas vadītāji, kas publicēti 2016. gada 26. maija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* C 187 A.

Šie paši paziņojumi par konkursu ir arī lietas T-401/16 Spānija/Komisija priekšmets.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi minētajā lietā izvirzītajiem.

Galvenokārt tiek norādīts uz LESD 18., 24. un 342. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, Civildienesta noteikumu, tiesiskās palāvbības aizsardzības principa, samērīguma principa un materiālo tiesību normu attiecībā uz paziņojumu par konkursiem raksturu un mērķi pārkāpumu, pilnvaru nepareizu izmantošanu, kā arī Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 21. jūlija spriedumu lietā F-9/12 RENV CC/ Parlaments 2016. gada 10. augustā iesniedza CC

(Lieta T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CC (Bridela, Luksemburga) (pārstāvis – G. Maximini, *avocat*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt Civildienesta tiesas 2016. gada 21. jūlija spriedumu F-9/12 RENV (CC/Eiropas Parlaments), izņemot tā rezolutīvās daļas 3) punktu par tiesāšanās izdevumiem;
- līdz ar to atzīt Eiropas Parlamenta ārpuslīgumisko atbildību par piemēroto kandidātu saraksta, kurā bija iekļauta apelācijas sūdzības iesniedzēja, pārvaldībā pieļautajām kļūdām un atlīdzināt no tā izrietošos zaudējumus;
- līdz ar to lemt atbilstoši apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumiem tās prasības pieteikuma pirmajā instancē,
- līdz ar to nospriest:
  - atcelt Civildienesta tiesas 2016. gada 21. jūlija spriedumu F9/12 RENV (CC/Eiropas Parlaments), izņemot tā rezolutīvās daļas 3) punktu par tiesāšanās izdevumiem;
  - Eiropas Parlaments apelācijas sūdzības iesniedzējai izmaksā summu EUR 749 449,3 apmērā kā atlīdzinājumu par materiālajiem zaudējumiem, kas novērtēti par laikposmu no 2003. gada decembra līdz 2011. gada decembrim, tam pieskaitot iemaksas pensiju fondā, un par vēlāku laikposmu līdz likumā paredzētajam pensionēšanās vecumam ik mēnesi izmaksā neto naudas summu, kas atbilst algai, kas paredzēta ierēdņiem AD 9 pakāpes 2. līmeņa otrajā gadā, ievērojot šīs pakāpes ierēdņu normālu karjeras attīstību, kam pieskaitītas atbilstošās iemaksas veselības apdrošināšanas fondā, un tam visam jāpieskaita nokavējuma procenti saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas likmi, kurai pieskaitīti 2 procenti;

- papildus tam Eiropas Parlaments apelācijas sūdzības iesniedzējai izmaksā summu EUR 70 000 apmērā kā atlīdzinājumu par morālo kaitējumu;
- Eiropas Parlaments sedz savus un atlīdzina apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz iebildi par jaunu pierādījumu piedāvāšanu;
  - faktu sagrozīšana, pamatojuma nesniegšana, prasības par objektivitāti un tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa) pārkāpums, principa *nemo potest venire contra factum proprium* pārkāpums un faktu sagrozīšana attiecībā uz t.s. jaunu pierādījumu piedāvājumu novēlotu iesniegšanu;
  - pienākuma nodrošināt pārskatāmību un Parlamenta pienākuma lojāli sadarboties ar Civildienesta tiesu pārkāpuma neatzišana;
  - acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz piemēroto kandidātu saraksta numerācijas maiņu no EUR/A/151/98 uz EUR/A/151.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz ģenerāļsekretāra 2005. gada 19. maija lēmuma juridisko kvalifikāciju un pamatojumu un attiecībā uz Eiropas Savienības Vispārējās tiesas sprieduma, ar kuru tiek atcelts tiesību akts, pārkāpumu;
  - ģenerāļsekretāra 2005. gada 19. maija lēmuma juridiskās kvalifikācijas neesamība;
  - tiesas sprieduma T-457/13 P, ar kuru tiek atcelts tiesību akts, pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir sagrozīti fakti saistībā ar EPSO vēstulēm.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir sagrozīta Parlamenta 2007. gada 15. oktobra vēstule ar aizbaidinājumu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja bija tikusi informēta par tās konkursa lietas materiālu iznīcināšanu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2003. gada 25. februāra lēmuma juridisko kvalifikāciju.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka attiecībā uz zaudējumu aprēķināšanu ir pārkāpts spriedums, ar kuru tiek atcelts tiesību akts.

Prasība, kas celta 2016. gada 10. augustā – *Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1/EUIPO – 520 Barcode Ellas* (“520 Barcode Hellas”)

(Lieta T-453/16)

(2016/C 371/25)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1* (Argiroupoli Attikis, Grieķija) (pārstāvis – A. Mouzaki, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *520 Barcode Ellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion* (Kifisia Attikis, Grieķija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “5 201000 603856 520 Barcode Hellas” – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 881 861

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 14. jūnija lēmums lietā R 238/2015–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 75. panta un 76. panta 1. un 2. punkta pārkāpums.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 10. jūnija spriedumu lietā F-133/15 HI/
Komisija 2016. gada 22. augustā iesniedza HI**

(Lieta T-464/16 P)

(2016/C 371/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: HI (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt 2016. gada 10. jūnija spriedumu lietā F-133/15 un Vispārējai tiesai pašai taisīt spriedumu šajā lietā;
- pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Civildienesta tiesai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības tiesību pārkāpumu attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu un tiesībām uz aizstāvību, ciktāl Eiropas Komisijas iecelējinstiucija detalizēti nenorādīja iemeslus, kas pamato tās lēmumu noteikt apelācijas sūdzības iesniedzējai kā disciplinārsodu pazemināšanu par divām pakāpēm vienā un tajā pašā funkciju grupā.
2. Otrais pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības tiesību pārkāpumiem, kurus Civildienesta tiesa (turpmāk tekstā – “CDT”) esot pieļāvusi attiecībā uz saprātīga termiņa ievērošanu, tiesībām uz aizstāvību, kā arī pienākumu norādīt pamatojumu. CDT turklāt esot arī sagrozījusi faktus un pierādījumus.

3. Trešais pamats ir balstīts uz faktu un pierādījumu sagrozīšanu, kā arī Eiropas Savienības tiesību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu, ko esot izdarījusi CDT.
4. Ceturtais pamats ir balstīts uz samērīguma principa pārkāpumu, ko esot pieļāvusi CDT.

Prasība, kas celta 2016. gada 23. augustā – Cotecnica/EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (“cotecnica OPTIMA”)

(Lieta T-465/16)

(2016/C 371/27)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cotecnica, SCCL (Bellpuig, Spānija) (pārstāvji – J. Devaureix, J. C. Erdozain López un J. Galán López, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Visán Industrias Zootécnicas, SL (Arganda, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “cotecnica OPTIMA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 292 479

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 13. jūnija lēmums lietā R 229/2016–2

Prasītājas prasījumi:

- atļaut iesniegt piedāvātos pierādījumus;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Vispārējās tiesas judikatūras, it īpaši 2009. gada 20. janvāra sprieduma lietā T-424/07 *Pioneer Hi-Bred International/ITSB (“OPTIMUM”)*, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 23. augustā – NRW. Bank/VNV

(Lieta T-466/16)

(2016/C 371/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NRW. Bank (Diseldorfā, Vācija) (pārstāvji – A. Behrens, J. Kraayvanger un J. Seitz, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētājas lēmumu par prasītājas ikgadējās iemaksas summu pārstrukturēšanas fondā attiecībā uz iemaksu gadu no 2016. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Direktīvas 2014/59/ES⁽¹⁾ 103. panta 2. un 7. punkts un Regulas (ES) Nr. 806/2014⁽²⁾ 70. panta 2. punkts.

Prasītāja apgalvo, ka atbildētājas lēmums par tās ikgadējo iemaksu esot prettiesisks, jo tajā esot ņemta vērā tikai prasītājas atbalsta darbība, nevis arī ar atbalsta darbību saistītā palīgdarbība. Tā rezultātā prasītājas ikgadējā iemaksa pārstrukturēšanas fondā par iemaksu gadu no 2016. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim esot noteikta pārlielu lielā apmērā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 īstenošanas regulas, kuras atbilstoši minētajiem tiesību aktiem esot jāinterpretē tādējādi, ka tajās tiek privileģēta arī ar atbalsta darbību saistītā palīgdarbība.
3. Ar trešo pamatu, kas ir izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 īstenošanas regulas ir prettiesiskas.

Šajā saistībā prasītāja apgalvo, ka, ja nebūtu iespējama īstenošanas regulu interpretācija, kas ir saderīga ar Direktīvu 2014/59/ES un Regulu (ES) Nr. 806/2014, īstenošanas regulas šajā ziņā būtu prettiesiskas. Līdz ar to prettiesiski būtu arī atbildētājas lēmumi, kas ir pieņemti uz šo īstenošanas regulu pamata.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 23. augustā – Verein Deutsche Sprache/Komisija

(Lieta T-468/16)

(2016/C 371/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmunde, Vācija) (pārstāvis –W. Ehrhardt, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2016. gada 10. jūnija lēmumu, ko ģenerālsēkretārs Komisijas vārdā ir pieņēmis atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošanas noteikumu 4. pantam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LES 10. panta 3. punkts un 11. panta 2. punkts, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – Harta) 41. panta 2. punkta c) apakšpunkts, jo nav noticis atklāts un pārredzams dialogs:

- prasītāja apgalvo, ka lēmumā neesot ievērota pieteikumā par piekļuvi dokumentiem prasītājas nepārprotami paustā vēlme iegūt visaptverošu informāciju par procesu, kura rezultātā ir ticis pieņemts lēmums pārveidot presei paredzēto telpu Komisijas *Berlaymont* ēkā un samazināt izmantoto valodu skaitu, lietojot tikai angļu un franču valodu. Esot tikuši sniegti tikai daži dokumenti, kuros lielākoties ir iekļauta formāla rakstura informācija, kas neļauj uzzināt par šā lēmuma iniciatoriem un tā motivāciju.

Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot atsevišķi aplūkojusi prasītājas minētos dokumentāros avotus, neesot atklājusi piekļuves nesniegšanas pamatojumu un tādējādi esot pārkāpusi no LES 10. panta 3. punkta un no citām Eiropas Savienības tiesību normām izrietošo pienākumu lēmumus pieņemt atklāti un cik iespējams tuvināti pilsoņiem un norādīt pamatojumu.

- turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija neievērojot savu no LES 11. panta 2. punkta izrietošo pienākumu uzturēt atklātu un pārredzamu dialogu ar sabiedrības intereses pārstāvošām apvienībām, jo tā ignorējot apvienības jautājumu, nedarīdama pieejamus dokumentus un nesniegdama pietiekamu informāciju par dokumentu nepubliskošanas pamatojumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 15. panta 3. punkta 1. apakšpunkts, Hartas 42. pants, kā arī Regulas (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 2. panta 1. un 3. punkts un 4. panta 6. punkts, jo daļēji ir liegta piekļuve dokumentiem:

- otrā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka, neapmierinot pieteikumu būtiskās tā daļās, esot pārkāpts Eiropas Savienības pārskatāmības pienākums;
- prasītāja turklāt apgalvo, ka Komisija savā lēmumā esot kļūdaini nolēmusi, ka konkrētu dokumentu nevarot darīt pieejamu ar datu aizsardzību saistītu iemeslu dēļ, šo dokumentu konkrētāk neapzīmējot un saturiski neaprakstot un šo lēmumu pietiekami nepamatojot.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 25. augustā – *Société wallonne des aéroports*/Komisija**(Lieta T-474/16)**

(2016/C 371/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Société wallonne des aéroports SA (SOWEAR)* (Namūra, Beļģija) (pārstāvji – *A. Lepière* un *H. Baeyens, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par pieņemamu un pamatotu prasītājas lūgumu apvienot šo lietu ar lietu T-818/14;
- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

tā rezultātā

- atcelt Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmuma Nr. SA.14093 par pasākumiem, kurus Beļģija īstenojusi *Brussels South Charleroi Airport* un *Ryanair* labā, 3., 4., 5. un 6. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, ko Komisija esot pieļāvusi, atbilstoši LESD 107. pantam pārbaudot maksas, ko *Brussels South Charleroi Airport (BSCA)* ir samaksājusi prasītājai, lai gan lēmumi ieguldīt, uzsākt lidostas infrastruktūru celtniecību un nodot tās BSCA, esot tikuši pieņemti pirms 2000. gada 12. decembra sprieduma *Aéroports de Paris*/Komisija (T-128/98, EU:T:2000:290), ko Tiesa atstājusi spēkā ar 2002. gada 24. oktobra spriedumu *Aéroports de Paris*/Komisija (C-82/01 P, EU:C:2002:617).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, ko Komisija esot pieļāvusi, kvalificējot *Instrument Landing System (ILS, Instrumentālā nosēšanās sistēma)* un skrejceļa apgaismošanas pakalpojumu kā aprīkojumu un saimnieciska rakstura pakalpojumus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pamatojums, nosakot BSCA maksājamo gada tirgus maksu, esot balstīts uz kļūdainu metodi un kļūdainiem aprēķina faktoriem, kas būtiski ietekmē atbalsta summu, turklāt tajā acīmredzami nav norādīts pamatojums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, ko Komisija esot pieļāvusi, pirmkārt, maksu summā, kas atgūstama no BSCA, iekļaujot atbalstu, kas piešķirts drošības uzdevumam (jeb “ugunsdrošības un uzturēšanas” subsīdija) un, otrkārt, neņemot vērā “ugunsdrošības un uzturēšanas” subsīdijas samazinājumu 2014. un 2015. gadā.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2016. gada 4. augustā – ZZ/Komisija

(Lieta F-39/16)

(2016/C 371/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nezaicināt prasītāju uz atlases pārbaudījumiem konkursā EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Ārsti Luksemburgā un Isprā, un piespriest atbildētājai samaksāt EUR 10 000 kompensāciju par iespējami nodarīto morālo kaitējumu

Prasītājas prasījumi:

- atcelt konkursa EPSO/AD/309/15 (AD11) – Ārsti Luksemburgā un Isprā (Joma: Ārsti Luksemburgā) atlases komisijas 2015. gada 28. septembrī paziņoto lēmumu nezaicināt prasītāju uz atlases pārbaudījumiem, kas tika rīkoti Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) vērtēšanas centrā;
- piespriest atbildētājai samaksāt EUR 10 000 kompensāciju par prasītājai iespējami nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 11. augustā – ZZ/EĀDD

(Lieta F-41/16)

(2016/C 371/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – M. Meyer, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests

Strīda priekšmets un apraksts

Atzīt par spēkā neesošu vai, attiecīgi, atcelt iecelējinstiucijas lēmumus atprasīt no prasītāja izglītības piemaksas, ko tas, iespējams, nelikumīgi saņēmis, un liegt prasītājam turpmāk saņemt izglītības piemaksas, kā arī piespriest atbildētājam atmaksāt ieturētās summas

Prasītāja prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu atbildētājas 2016. gada 12. maija lēmumu par prasītāja sūdzībām R/18/16 un R/19/16 un tajā apstrīdētos rīkojumus par 2014./2015. mācību gadu;
- pakārtoti, atcelt atbildētāja 2016. gada 12. maija lēmumu par prasītāja sūdzībām R/18/16 un R/19/16 un tajā apstrīdētos rīkojumus par 2014./2015. mācību gadu;
- piespriest atbildētājam atmaksāt summas, kas, pamatojoties uz šo lēmumu, tika nelikumīgi ieturētas no prasītāja;
- piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 12. augustā – ZZ/EIB**(Lieta F-42/16)**

(2016/C 371/33)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – N. Lhoëst, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasības par kaitējuma atlīdzību, ko prasītājs cēlis, lai saņemtu atlīdzību par kaitējumu, kurš tam, viņaprāt, nodarīts kopš 2013. gada novembra, atcelšana

Prasītāja prasījumi:

- 1) piespriest EIB samaksāt prasītājam summu, kas vienāda ar astoņkārtīgu viņa gada darba algu, pamatojoties uz Personāla reglamenta 33.a pantu un Personāla administratīvo noteikumu 9.1.1. pantu;
- 2) atcelt EIB 2015. gada 4. jūnija lēmumu, ar ko no 2015. gada 28. februāra ir slēgts prasītāja RCVP [brīvprātīgās papildu pensiju shēmas] konts, un piespriest EIB samaksāt prasītājam:
  - summu, kas ir vienāda ar maksājumiem, ko EIB būtu turpinājusi veikt prasītāja RCVP kontā (3 % no prasītāja gada darba algas), ja EIB nebūtu slēgusi viņa kontu, un, proti, no 2015. gada 28. februāra līdz dienai, kad faktiski tiek no jauna atvērts prasītāja RCVP konts;
  - procentus, ko būtu turpinājis ienest prasītāja RCVP kontā esošais kapitāls, ja viņa RCVP konts 2015. gada 28. februārī nebūtu ticis slēgts un ja prasītājs un EIB būtu varējuši turpināt veikt attiecīgos maksājumus 3 % apmērā no prasītāja gada darba algas, līdz dienai, kad faktiski tiek no jauna atvērts prasītāja RCVP konts;

- 3) piespriest EIB atlīdzināt zaudējumus, kas *ex aequo et bono* novērtēti EUR 15 000 apmērā kā nodarītā morālā kaitējuma atlīdzība;
- 4) piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. augustā – ZZ/Komisija

(Lieta F-43/16)

(2016/C 371/34)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – M. Cornacchia, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu izslēgt prasītāju no konkursa EPSO/AST-SC/03/15 tādēļ, ka viņš nav informējis EPSO par savām ģimenes saitēm ar minētā konkursa atlases komisijas locekli

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2016. gada 19. maija lēmumu – kas pieņemts, atbildot uz pārskatīšanas lūgumu, kuru prasītājs iesniedzis 2015. gada 5. novembrī, – ar ko konkursa EPSO/AST-SC/03/15 atlases komisijas priekšsēdētājs ir apstiprinājis lēmumu izslēgt prasītāju no minētā konkursa, kā arī vajadzības gadījumā atcelt lēmumu noraidīt sūdzību un atcelt sākotnējo lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 19. augustā – ZZ/Komisija

(Lieta F-44/16)

(2016/C 371/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji – N. de Montigny un J.-N. Louis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt konkursa EPSO/AST-SC/01/14 atlases komisijas lēmumu neiekļaut prasītāju minētā konkursa rezerves sarakstā, jo viņa neatbilstot nosacījumiem par diplomu un profesionālo pieredzi, kas ir izvirzīti dalībai šajā konkursā

Prasītājas prasījumi:

- atcelt EPSO Atlases komisijas nodaļas vadītāja 2015. gada 18. februāra lēmumu, ar ko prasītāju informē, ka viņas kandidatūra uz asistenta amatu (Nr. EPSO/ASTSC/01/14) ir tikusi noraidīta, jo prasītājai neesot tāda diploma un profesionālās pieredzes, kas tai ļautu piedalīties šajā konkursā;

- atcelt EPSO Atlases komisijas nodaļas vadītāja 2015. gada 17. septembra lēmumu, ar ko prasītāju informē par viņas pārskatīšanas lūguma noraidīšanu un apstiprina 2015. gada 18. februāra lēmumu;
- ja nepieciešams, atcelt skaidro atbildi, ar ko noraidīta 2016. gada 12. maija sūdzība;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 17. augustā – ZZ/EIB

(Lieta F-45/16)

(2016/C 371/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – B. Maréchal, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atlīdzināt materiālos un nemateriālos zaudējumus, kas, kā prasītājs apgalvo, viņam esot nodarīti, atzīstot viņa pilnīgu pastāvīgu invaliditāti, kuru viņš uzskata par arodslimību

Prasītāja prasījumi:

- atlīdzināt prasītājam zaudējumus vai daļu no tiem gadījumā, ja tos daļēji atlīdzinātu EIB apdrošinātājs – AXA Belgium;
- [atlīdzināt] prasītājam nodarīto morālo kaitējumu EUR 150 000 apmērā;
- atlīdzināt nākotnē gaidāmos medicīniskos un psiholoģiskās palīdzības izdevumus, kas saistīti ar veselības problēmām, kas radušās prasītāja smagā stresa dēļ, un kurus neatlīdzina EIB veselības apdrošināšanas shēma;
- atlīdzināt līdz šim brīdim radušos medicīniskos un psiholoģiskās palīdzības izdevumus, kas saistīti ar veselības problēmām, kas radušās prasītāja smagā stresa dēļ, un kurus neatlīdzina EIB veselības apdrošināšanas shēma;
- atlīdzināt prasītāja ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus, kas provizoriski novērtēti EUR 30,000 apmērā.

Prasība, kas celta 2016. gada 26. augustā – ZZ/Komisija

(Lieta F-46/16)

(2016/C 371/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji – L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu par Civildienesta tiesas sprieduma izpildi, jo tā atsakās pieņemt darbā prasītāju kā ierēdni amatā, kurā tā jau bija atteikusies to pieņemt, un par ko bija pieņemts lēmums, kas ar minēto spriedumu tika atcelts

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2015. gada 27. oktobra lēmumu, ar ko Eiropas Komisijas Cilvēkresursu ģenerāldirektorāts veica pasākumus Civildienesta tiesas 2015. gada 6. oktobra sprieduma F-119/14 FE/Komisija izpildei;
- atcelt iecelējinstiūcijas 2016. gada 19. maija lēmumu, ar ko tā noraidījusi prasītājas sūdzību par iepriekš minēto lēmumu;
- piespriest atbildētājai izmaksāt pagaidu summu EUR 25 000 apmērā kā morālā kaitējuma atlīdzību;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 26. augustā – ZZ/Komisija**(Lieta F-47/16)**

(2016/C 371/38)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: ZZ (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu neiekļaut prasītāju to ierēdņu sarakstā, kas paaugstināti amatā 2015. gada paaugstināšanas amatā ietvaros

Prasītājas prasījumi:

- atcelt iecelējinstiūcijas lēmumu par prasītājas nepaaugstināšanu amatā 2015. gada paaugstināšanas amatā ietvaros;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 26. augustā – ZZ/Komisija**(Lieta F-48/16)**

(2016/C 371/39)

*Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – J. Abiks, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru ir aprēķināts to izdienas gadu skaits, kas piešķirami atbilstoši ES pensiju shēmai, saskaņā ar lūgumu pārskaitīt pensiju tiesības un prasība izmaksāt kompensāciju par prasītājam nodarīto kaitējumu, jo atbildētāja nav izskatījusi viņa pieteikumu saprātīgā termiņā

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2015. gada 6. novembra lēmumu, ar kuru iecelējinstītūcija ir pieņēmusi galīgo lēmumu noteikt uz ES pensiju shēmu pārskaitāmo summu EUR 135 955,38 apmērā, nevis EUR 155 237,25 apmērā;
- piespriest atbildētājai kompensēt zaudējumus EUR 10 739,28 apmērā, kas prasītājam radušies tādēļ, ka Komisijas dienesti ir pārkāpuši labas pārvaldības principu;
- piespriest atbildētājai samaksāt kompensāciju, kuras lielums ir Tiesas ziņā, bet ne mazāku par EUR 1 000, prasītājam par morālo kaitējumu, kurš ciests galīgā apstrīdētā lēmuma rezultātā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – Roest/Komisija**(Lieta F-85/12) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/40)

Tiesvedības valoda – franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012., 35. lpp.

Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – McMichael/Komisija**(Lieta F-18/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/41)

Tiesvedības valoda – franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013, 47. lpp.

Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – Boyd/Komisija**(Lieta F-19/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/42)

Tiesvedības valoda – franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 123, 27.4.2013, 30. lpp.

Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – Hoeve/Komisija**(Lieta F-57/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/43)

Tiesvedības valoda – franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013., 27. lpp.

Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – Cobo Benito/Komisija**(Lieta F-70/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/44)

Tiesvedības valoda – franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 388, 3.11.2014., 28. lpp.

Civildienesta tiesas 2016. gada 29. augusta rīkojums – Marinozzi un Cat/Komisija**(Lieta F-128/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/45)

Tiesvedības valoda – franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 414, 14.12.2015., 43. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV